

Wanda Wójcieszak, prezeska, Jan A. Wallas, sekretarz

A black and white illustration of a man in a suit and hat, carrying a briefcase. The man is smiling and looking towards the viewer. He is wearing a dark suit jacket, a light-colored shirt, and a dark tie. He is also wearing a dark fedora hat. He is carrying a dark briefcase in his right hand. The background is simple, with some dark shapes suggesting an urban environment.

„VERTE”

(Złag dalszy)

Parę razy zdawało jej się, że jakaś postać mignęła wśród gąszczy podszytego boru, pomyślała, że to jakiś chłop zbierający chróst lub gajowy. Wreszcie nadmiar konwalsji wysypał się z rąk Uniewicza. Po został, by je pozbiierać, wołał na Gorską, ale ona poszła dalej. Nagle na górkę drodze leśnej zatrzymała się, zdumiona. Przed nią stał wysoki, barczysty mężczyzna, z rudymi włosami, które jak ogony wiewiórki chwiały mu się pod mięsistym wielkim nosem. Usta rozsunęły do ohydnych śmiechu, ukazując spornicane końskie zęby. Oczy małe, ale jak u żaby wysadzzone, pod rudymi kłakami brwi, były potworne w wyrazie łez, wściekłe, bezwzględne i szydercze. Oczy te, jak dwie żmije, wpłyły się w twarz Elzy, która czuła klucie ich żgłąd. Nieznajomy ubrany był w siwą kurtkę myśliwską z zielonemi wyłogami. Przez plecy przewieszony miał strzelbę, torbę z sarniej skóry i trąbę krzywą, rogów. Ręce trzymał w kieszonkach losowych spodni i, przechylając się całą figurą arogancko z boku na bok, zwałstą swoją postacją zagradzał drogę młodej kobiecie. Elza po pierwszym zdumieniu uważnie zmierzając wzrokiem natręta, odgadła w nim kogoś ze służby leśnej, ogarnął ją gniew. Zszedła brwi i rzekła ostro:

— Proszę mi pozwolić przejść!

Brutalnie nie ustąpił, zarechotał śmiechem kręcącymi szyderczo i kiwał się w dalszym ciągu na boki. Górska pomyślała — że ma do czynienia z wariatem, lecz na gle jakiś rys w twarzy napastnika przypominał jej młodą śliczną twarz znajomej dziewczyny. Drgnęła, uświadamiając sobie odrzuć sytuację.

— To Stupski.

Postąpiła w bok parę kroków, chcąc go minąć, ale szyderczy natręt zastąpił jej drogę powtórnie i zdmknął się znowu złym, bulgoczącym głosem.

— Proszę z drogi! — zawołała Górska już wzburzona.

Przeszył ją okrutnie gładzinami wypukłych zębów, nacierając ją na blisko, wyszczykując słowa z pasją, zawziętością:

— Niechcie się pani tak nie rozbić!... Ot... tobie — dziewczeczko. Patrzajcie! Widzicie ludzi, jaka to harda! Biednej porządnej dziewczynie zabrano narzeczonego — a teraz sama z innym kawalerem romansuje i po boru wierzokiem się wóczy, ot, jaka harda hrabi!

Nie skończył, zatrząsł się w tył, słowa zatężył mu na ustach ośliznionych plugawym śmiechem. Chrupiący i zakłajkiwy z wściekłości głosu brutalna umilkł nagle, w bezwzględnych oczach odmalowało się przeżalenie. Pomimo zgrozy i gniewu Elza obejrzała się. Za nią stał Uniewicz, błady — siny, zmieniony, straszny. Twarz miał skurczoną, oczy śliski złowrogi jak dwa noże, w rękę gniotł szpicrutę i pochylał się naprzód, zdawało się, że skoczy na leśniczego; tamten odsuwał się przeziornie w tył otępiały ze strachu.

— Jak śmiesz!... — sycał Uniewicz, miadząc swoją szpicrutę w kawałki w pod niesionej ręce.

Elza chwyciła go za ramię. W gąszczu zatętniła kopyta koni.

— Precz!... precz!... — warknął Uniewicz do Stupskiego — tam... pan Burba. Ostatnie słowa i tęt w lesie, jak pio runem raziły brutalną. Skulił się, zmałał, dał nura w bór i przepadł jak widmo. Wsiąknął w gąszcz. Zaśledwie znikł, gdy wynurzył się z pnia drzew Tomasz koni, prowadząc dwa luzaki. Elza przedko szepnęła do Mela:

— O tem ani słowa, proszę.
— Rozumie się, teraz nie, ale potem...
— Nigdy! proszę.

— Co się tu stało? — spytał Burba, podjeżdżając blisko.

— Padłami na korzeniach i potu-klam się... — rzekła Górska.

— Co, naprawdę?... Elzu! A co ty, Melu, taki dzwiny?...

Popatrzał na nich uważnie.

— Ej, wy coś ukrywacie, bo i Elza jakas zmieszana.

Uniewicz aż mruzczył gniewnie i zaczął odcedzać konie. Elza zagadywała Tomka, śmiała się, skazywała na nogę, niby stłuczoną, ale Tomek czuł, że jest coś innego. Jechali przez bór pojedynczo, pierw sz Uniewicz, za nim Elza, na końcu Burba. Przeszli gęstą wąską drogą pod zwalającymi zróżnionymi gałęzi, młokcz.

Moda kobieta z trudnością hamowała rozdrażnienie, zmagając w sobie gniew i obrzę, jakiś przykry smak czuła w ustach — jakby napila się brudu. Przepływały chwile te, mściwie; chciała natychmiast odpowiedzieć Tomkowi całą scenę i zażądać odprawienia Stupskiego. Uczyniła to i sam napewno. Byłoby to straszna krzywdza dla leśniczego i ten wgląd powstrzymał ją. Elza rozgadała mu, że jeśli Stupski zostanie, ona może być narazona na częste nieprzyjemności, mając takiego wroga na służbie.

Walczyła z sobą, lecz się przemogła. Po powrocie do Warowni badana przez Tomka nie powiedziała nic o Stupskim i gniwała milczeniem. Pomimo, że się gniewała i odgryzał, usłuchał, jednak jej rozkazu.

Mięło kilka dni. Pewnego wieczoru późno już do pokoju Elzy ktoś eicho zastu kał. Otworzyła, myśląc, że służąca. Była to istotnie pokojówka, lecz poza nią stała jeszcze jakaś postać kobieca.

— Leśniczówka z Wyreb chce się widzieć z panią — szepnęła dziewczyna, i pusiła przed siebie szurpłą mizerną kobięte. Zamknęła drzwi.

Elza, zaskoczona tą nieprzewidzianą wizytą, milczała, patrząc ze zdziwieniem na przybyłą. Chuda i sucha, ale jeszcze młoda kobieta w szarym palcie i jedwajnym czarnym szalu na głowie przyglądała się Górskiej również badawczo.

Oczy jej ogromnie baczły się fosforczy, przesuwając się po postaci Elzy cie kawie, niemal chwieły. Twarz blada i mizerna miała rysy rzeźbione i dzwina jeszcze świeżość wyrazu. Na rozowych ustach kłakał się zakłopotany uśmiech niepewno ści, jakiś lek i miedzywzrostek ciekawości w jej całej postaci i w wyrazie błękitnych oczu. Elza uśposobiła do siebie sympatycznie samym wyglądem.

— Czego pani sobie życzy? — spytała grzecznie.

Kobieta pochylała się, chcąc Elzę po całować w rękę, lecz Górska uścięwała jej dłoń krótko i szybko wymknęła palec, kło niąc się ku niej uprzejmie.

— Proszę, niech pani spocznie chwilę. Ale kobieta stała pokornie i zaczęła mówić przedko, półszepem.

— Ja jestem Stupski, proszę pani, żona leśniczego z Wyrebów i... matka Karolki. Ja przyszedłam do pani dziewczynki...

— Proszę mnie tak nie tytułować, nie jestem tu jeszcze dziewczynką... trochę nerwowo przerwała Górska.

— A jakże, pani wychodzi za młodego pana Burbę, a onże już główny dziedzic Warownieckiego klucza. No, to i dziewczeczka. Ja przyszedłam za męża mego, kó teren jest gbur i widać do reszty mu się mózgi pomieszały, ledzie śmiał wielmożną panią napisać w lesie i ubliżyć. Oj, żeby nie pan Uniewicz, dostałoby się staremu od dziewczynki. Oj, żeby naprzód nie pan Uniewicz, a potem nie wielka łaskawość wielmożnej pani, toby mi już na Wyrebach nie byli. Bo ot jak przyjechał z lasu, to za czuprnię się targat i prawi — „już po nas żono i śwetu tu po nas nie zostanie”.

— A jak ja bardzo przestraszyła się i zaczęła pytać, co takiego, to odpowiedział mi, on, nieszczesny, co się w boru przardzyło: „Żeby — prawi — nie pan Uniewicz, kó teren mnie zajął, a tak, wyglądał, że i ja w życiu takiż złości u niego nie widział, żeby nie ono ostrzeżenie, że pan dziedzic jest tuż, to możeby z mnie garść ducha zo stało”.

— Pan Burba nie zabija i nie bije lu dzi, co też pani mówi? — obrużyła się Elza, dotknięta nieprzyjemnie.

— Bieć bez zdania raej nie bije bo jest dobry a taskawy pan, ale za taką ubliżę pewno by i skopał, bo przedki jest, nich Pan Bóg bron. Tak tedy mój powiedział mi wszystko, w zgryzocie swojej i rzeczy chciał pakować... „bo — prawi — wyrzuc — na bruk, a gdzie teraz iść, co nowego szukać kiedy tu służba najlepsza i dawno, dawno mi już tu stróżuję i warownicki chleb jemy i dobry, dostani”.

(Złag dalszy nastąpi).

RÓŻNE

UPAŁY W RZYMIE

Od połowy lipca do obecnej chwili panują w Rzymie upały iście tropikalne. Gorąco przyczyniło się do przedwczesnego rozpustnienia parlamentu. Od dwóch miesięcy nie spada ani kropka deszczu. W tych dniach termometr wskazywał 40 stopni w cieniu.

FAŁA UPAŁU WE FRANCJI

Po niezwykle chłodnej wiosnie i niemiernie chłodnym i dżdżystym lecie, Francja doznała się nareście ciepła, a nawet upału. Tymczasem jednak fala gorącej temperatury nawiedziła tylko południe. Tak naprzykład w Tulonie i okolicy termometr wskazywał w tych dniach 98,6 stopni F., a nocą są bardzo upalne, nawet na morskim wybrzeżu.

W Algierze, skutkiem niebywałych upałów, powstały w lasach pożary, które zniszczyły już 75,000 akców. W Bone, otoczonym dookoła pożarami, temperatura w słońcu wynosiła 127 stopni a w cieniu 104 st. F.

TENOR I LABEŹ

Głośny tenor, Leo Slezak, ba wił niedawno na występach go ścinych w pewnym mieście w Austrii, gdzie, gdzie między innymi, śpiewał też Lohengrina. Służba techniczna sceny, na której występował, nie grzeszyła dokładnością, zdarzyło się więc, że labędź odpyłał, zanim Slezak zdążył go dościsnąć do ry cerku.

Artysta nie stracił wszelako zimnej krwi i, zwracając się w stronę kul, zawołał: „Hola, panie, kiedy obchodzi następny labędzi”.

Łudność obokrajowa w St. Zjeźd. według języków

WASHINGTON, D. C. — Depar tament Handlu, ogłosił, że według wyników spisu ludności z roku 1920, ilość ludności obokrajowej, należącej do białej rasy (foreign white stock) i posługującej się językiem angielskim, jako swym językiem ojczystym, zmniejszyła się z 9,909,861 w roku 1910 do 9,729,365 w roku 1920, czyli o 2 proc. a liczba osób, których językiem ojczystym jest język niemiecki spadła w tym czasie z 8,646,402 do 8,164,109, a zatem o 5,6 proc. Tymczasem wszystkie języki najważniejsze wykazują w owym okresie poważne zyski. Przede wszystkim język, posługującym się językiem włoskim jako językiem ojczystym, podokroczyła z 2,135,593 do 3,365,864 — przyrost wynoszący 57,7 procent. Grupa ludności, posługującej się językiem polskim jako swym językiem ojczystym, powiększyła się również bardzo znacznie, a mianowicie z 1,684,108 w roku 1910 do 2,438,895 w roku 1920, czyli o 44,7 procent, grupa żydowska z 1,664,142 do 2,043,613, czyli 22,8 procent, rosyjska zaś z 91,941 do 781,949, t. zn. o prawie sto procent.

„Grupa obcojęzyczna” obejmująca nie tylko obokrajowców we właściwym tego słowa znaczeniu, ale także i tutejsze rodowojnych, których albo obce rodowojce, albo też jedno z nich jest obokrajowcem. W roku 1910 „grupa angielska” stanowiła 30,8 procent ludności obokrajowej, białej rasy, a w roku 1920 już tylko 26,7 procent. W roku 1910 „grupa niemiecka” stanowiła 26,8 procent całej ludności obokrajowej, a w 1920 roku 22,4 procent. W tym samym czasie arszerska grupa wykazała spadek z 4,3 procent, norweską z 3 procent do 2,8 procent, francuską z 4 procent do 3,5 procent. Natomiast wszystkie inne grupy wykazały mniejszy lub większy przyrost. Najliczniejszą grupą obcojęzyczną według spisu z roku 1920 przedstawiają się w następującym porządku: angielska 9,729,365, niemiecka 8,164,109, włoska 3,365,864, polska 2,438,895, żydowska 2,043,613, szwedzka 1,485,062, francuska 1,290,110 i norweską 1,020,788.

Z Brooklyn, N. Y.

JESIEŃ

Jest pora roku, w której każdy zaopatruje się w wygodne, trwałe obuwie, mające przetrwać całą zimę.

POTRZEBY WASZE ZASPOKOI W ZUPEŁNOŚCI

POLSKA AKCYJNA SPÓŁKA OBUWIA „BIAŁEGO ORŁA”

977 MANHATTAN AVE., GREENPOINT

Pisałmyśmy wczoraj, iż po urzeczyśnieniu się kasyjczyków dwóch młodych ludzi, mianowicie Ed. Burke i W. William Streits, stracił życie. W tej samej okolicy, ta sama kasyjczyków pożar la cztery świeże ofiary. W strasznych boleściach zmarli wczoraj: John Kehoe, Anna Morris, Teresa Martin i Peter McDermott, zaś M. Keenan, będący na stancji u pani Martin leży w szpitalu umierający. Inwestor kornera dowiódł, iż w każdym wypadku spowodował śmierć al kohl drzewny, policja też drżki kszczęliwemu zbiegowi okoliczności odnalazła źródło tego krwotoku. Do przecho dzącego ulica policjanta, zbliżył się pijany człowiek, skargę się że tracił szybko wzrok i siłę. — Gdy policjant Neary postawił mu pytanie, gdzie się wódka ra ceył, nie chciał adresu wyjawić, co słysząc szybko myśliwy poli cjan, sięgnął do kieszeni, wyjął dolar, a wauwając go do ręki, polecił napić się jednego. Oświadczył, iż wnet będzie się cłut lepiel. Pijany uderzył i w wókił się do grosełni pani Vita la, 149 Conover ulicy, z której wnet wyszły, ściskając w ręce mały buteleczkę płynu. Śledząc go wólcwasz i zatelefonował po rezerwy. Zjechało się moc detek tywów, nastąpiła rewizja gro serni, skąd wyniesiono wnet wielki zapas alkoholu. Keenan w międzyczasie wyjawiał adres swego mieszkanka, gdy są za się także policjant Neary, uadzi na łóku trupa pani Martin. Prokurator Ruston zajął się si dżetwem.

Abc Baranowski, lat 51, pn. 75 Marcy Ave., powieścił się wczoraj w piwnicy swego mieszka nia. Do samobójstwa pociągnął go zły stan zdrowia. Gdy żona je go obłudziła się późnym rankiem, wpadła w zdziwienie nie widząc go w mieszkaniu. Pocięła go szukać. Gdy weszła do piwnicy — trup jej męża zwisał z po wieszki.

SOUTH BROOKLYN

W niedzielę, dnia 10 września odbędzie się w szkole św. Kry zja, pn. 161 — 15 ulica w South Brooklynie popis dzieci, uczęszczających do szkoły katolickiej, prowadzonej przez księżkę Trzeprzyczyską. Program bardzo urozmaicony. Rodzice dżłatwy winni się na ów popis zjeść w komplecie, aby oświadczyć, jakie poczyniła ona postępy.

Nauka języka polskiego w szkole św. Kryzja, 159—16 ul. w South Brooklyn, N. Y. odbywa się we wtorki, środy i czwartki od godziny 8:30 rano do 12-iej w południe. Nauki u dżłaci ks. W. Trzeprzyczyski.

Gr. Ludwik Gryes 126 E. 17th Street, Brooklyn, N. Y. Godziny gajęty: 1—5 p. j. 1—5 p. j. w niedziela 1—5 p. j.

Dr. J. J. Kornbluh 102 Ave. B, róg 10 ulicy w South Brooklyn, N. Y. Godziny gajęty: 1—5 p. j. 1—5 p. j. w niedziela 1—5 p. j.

Dr. A. W. Rusin 206-17th Street, Brooklyn, N. Y. Godziny gajęty: 1—5 p. j. 1—5 p. j. w niedziela 1—5 p. j.

Dr. S. Reinhard 175 E. 17th Street, Brooklyn, N. Y. Godziny gajęty: 1—5 p. j. 1—5 p. j. w niedziela 1—5 p. j.

Dr. Franciszek W. Włokiński 175 E. 17th Street, Brooklyn, N. Y. Godziny gajęty: 1—5 p. j. 1—5 p. j. w niedziela 1—5 p. j.

Z. A. Beck, Kontraktor Ciesielski i Budowlany Ciesielska budynkowa robota i remonty. Roboty cementowe i murarskie. Zakładam iemnie ścianki i siłowne okna do domów. Zakładam dachy, wznoszę i remontuję dachy i reperacje uciele. 29 1/2 — 9th Ave. So. Brooklyn, N. Y.

Elektryczne wachlarze do na bicia no zniżonej cenie

A. CISEK KONTRAKTOR ELEKTRYCZNY 568 Manhattan Ave. Brooklyn, N. Y. Tel.: Greenpoint 6366.

Tel. Dry Dock 5228. Michael A. Igolewitch, M. D. 69 — 2nd Ave., New York City. Specjalista. Leczenie elektryką i diagnoza za pomocy X-ray. Godziny: 9—12 rano i 4—6 po południu.

Tel. Murray 0602. INTERNATIONAL REAL ESTATE 81 Jones Street. Kenneth M. Z. Zaleski. Zaleski i synowie, adwokaci, 100 E. 10th Street. Właściciele i pośrednicy w sprzedaży nieruchomości. — Mr. Zaleski był wieloletnim właścicielem w fabryce i w gospodarstwie rolnym. — EDWINA SWANWILL, 124 W. 12th Street. Sprawy sądowe od dnia do godziny 10-iej wieczorem.

J. HELLER Adwokat i notariusz. Przyjmuję wszelkie sprawy amary. Kancelaria: 100 E. 10th Street, w swoim biurowym przy 233 E. 14th St., New York City. Biurowiska: 100 E. 10th Street, w swoim biurowym przy 233 E. 14th Street.

DR. BRYAN 302 EAST 17th ST., NEW YORK CITY. (Tombow 7 i 2 Ave.) Leczy choroby skórne, krt, nerwowe, nerki i wszelkie choroby skórne. Godziny: 9 rano do 5 p. j. w niedziela od 9 rano do 1 p. j. po południu.

Telefon: Orzech 1381. JOZEF BALICKI, M. D. 302 E. 17th Street. Godziny: 12 do 3 po południu. W niedziela od 9 rano do 1 p. j. po południu. 111 E. 10th Street, NEW YORK.

Dr. H. E. COOK GOSPODYŃ OCU, USZKA, NARZĄDZ 1 BROS. Godziny: 12 do 3 po południu. W niedziela od 9 rano do 1 p. j. po południu. 16 West 81st St., NEW YORK CITY. Tel. Broadway 8171.

Dr. ZINS Specjalista chorób skórnych, nosznych i krt. Godziny: 12 do 3 po południu. W niedziela od 9 rano do 1 p. j. po południu. 110 East 16th Street, New York City. 110 East 16th Street, New York City.

DR. H. J. KORNBLOH Mostki, korony, płyty i wszelkie naprawy. Wymiana zębów bez bólu. 102 Ave. B, róg 10 ulicy w South Brooklyn, N. Y.

ARENA Instrukcja AUTOMOBILOWA 75. kurs za \$50, w tym tygodniu.

ARENA AUTO SCHOOL 146 West 56th Street, NEW YORK CITY.

ARENA AUTO SCHOOL 146 West 56th Street, NEW YORK CITY.

ARENA AUTO SCHOOL 146 West 56th Street, NEW YORK CITY.

National Auto School 146 West 56th Street, NEW YORK CITY.

